

האדמו"ר מהאלמירבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

רבינו בעל הסולם נשמת האריז"ל בדורינו

אור הזוהר 83 * ניסן תשע"ג

מכתב לכל היהודים חלק ד'

מכתב גלוי לכל אחד ואחד מעם ישראל מתוך דאגה גדולה לשלומם (וקבל את האמת ממי שאמרה)

פתרונו של בעל הסולם למניעת השואה ומלחמה גרעינית חלק ב' פתרונו של בעל הסולם למניעת השואה ומלחמה גרעינית חלק ג

יהודים יקירים אחי ורעי!

עורו ישנים מתרדמתכם עורו!

אתם צריכים להבין שאנחנו עומדים בימים אלה בפני שואה נוספת. מלחמה אטומית בפתח, מהרו לתפוס מחסה! שאלה: מהו הגורם למלחמת העולם הראשונה, השניה, שואת אירופה, ומלחמת עולם השלישית שאנחנו מחכים לה בקרוב?

את התשובות לשאלות הללו מצא הגאון בעל הסולם זיע"א בספר הזוה"ק שאמר שבמניעת לימוד הזוהר מוות וחורבן

באים לעולם. וזעק לכל על השואה, ודבריו נפלו על אוזניים אטומות...

שבכללות, יכירו ויחשיבו את ערך בני ישראל. ואם ח"ו להיפך, שהאדם הפרטי מישראל מגביר ומחשיב את בחינת חיצוניותו, שהיא בחינת אומות העולם שבו, על בחינת ישראל שבו, וכמ"ש (דברים כ"ח) "הגר אשר בקרבך", דהיינו החיצוניות שבו, יעלה עליך מעלה מעלה, ואתה, בעצמך, דהיינו הפנימיות, שהיא בחינת ישראל שבו, תרד מטה מטה - אז גורם במעשיו, שגם החיצוניות שבכללות העולם, שהם אומות העולם, עולים מעלה מעלה, ומתגברים על ישראל ומשפילים אותם עד לעפר. ובני ישראל, שהם הפנימיות שבעולם, ירדו מטה מטה ח"ו.

ואל תתמה על זה, שאדם פרטי יגרום במעשיו מעלה או ירידה לכל העולם. כי זהו חוק ולא יעבור, אשר הכלל והפרט שוים כב' טפות מים, וכל שנוהג בכלל כולו נוהג גם בפרט. ואדרבה, הפרטים עושים כל מה שבכלל כולו. כי לא יתגלה הכלל, אלא לאחר גילוי הפרטים שבו, ולפי מדתם ואיכותם של הפרטים. וודאי שמעשה הפרט לפי ערכו מוריד או מעלה את הכלל כולו. ובזה יתבאר לך מה שכתוב בזוהר, שמתוך העסק בספר הזוהר ובחכמת האמת, יזכו לצאת מתוך הגלות לגאולה שלימה (תיקונים,

וכך היה המעשה, רבינו הקדוש הגאון מוהרי"ל אשל"ג זיע"א בעל הסולם, ראה ברוח קדשו כ-20 שנה קודם השואה את גזירת ההשמדה ומסר נפשו, צעק והתחנן בפני גדולי ישראל באירופה שיורו לתלמידהם ללמוד הזוהר הקדוש, אולם נדחו תחנוניו...

לפני פרוץ מלחמת עולם השניה הזהיר את רבני קהילות אירופה שיעלו לא"י וילמדו את הזוהר הקדוש ולא שמעו בקולו ונחרבה אירופה.

וכך כותב רבינו בהקדמתו לפירוש הסולם (שנדפס בהסכמתו הנלהבת של מרן הגרי"ח זוננפלד זצ"ל) "ובהיות האדם מישראל, מגביר ומכבד את בחינת פנימיותו, שהיא בחינת ישראל שבו, על חיצוניותו, שהיא בחינת אומות העולם שבו, דהיינו שנותן רוב טרחתו ויגיעתו להגדיל ולהעלות בחינת פנימיות שבו לתועלת נפשו, וטרחתו מועטת בשיעור המוכרח הוא נותן לקיום בחינת אומות העולם שבו, דהיינו לצרכי הגוף, כמ"ש (אבות פ"א) "עשה תורתך קבע ומלאכתך עראי" - הנה אז גורם במעשיו גם בפנימיות וחיצוניות דכללות העולם, שבני ישראל עולים בשלמותם מעלה מעלה, ואומות העולם, שהם החיצוניות

**קול אומר קרא, שקול דופק בלבו של כל אחד ואחד
מישראל לקרות ולהתפלל להרמת השכינה הקדושה,
שהיא כללות נשמות של כל**

וזה שאמרו בתיקונים (תיקון ל' נתיב תנינא): " קומו
וּאֲתַעְרוּ לְגַבֵּי שְׁכִינְתָא, דְאֵית לְכוֹן לְפָא בְּלֵא סְכְלָתְנוּ
לְמַנְדַּע בָּהּ, וְאֵיהּ בֵּינֵינוּ. קומו והתעוררו בשביל השכינה
הקדושה, שהרי יש לכן לב ריקן בלי בינה לדעת ולהשיג
אותה. אף על פי שהיא בתוכם. וְרָזָא דְמְלָה קוּל אוֹמֵר
קְרָא (ישעיה מ ו), כְּגוֹן קְרָא נָא הֵישׁ עוֹנָךְ וְאֶל מִי מְקְדוּשִׁים
תִּפְנֶה (איוב ח א), וְהִיא אֲמַרְתָּ מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר,
כָּלָא אֵינּוֹן כְּבָעִירָן דְאֶכְלִין חָצִיר, "וְכָל חֲסָדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה
(שם), כָּל חֲסָד דְעֵבְדִין לְגִרְמֵיהּ עֵבְדִין". וסוד הדבר,
כמ"ש (ישעיה מ'): **"קול אומר קרא", שקול דופק בלבו של
כל אחד ואחד מישראל לקרות ולהתפלל להרמת השכינה
הקדושה, שהיא כללות נשמות של כל ישראל** (ומביא ראיה
מהכתוב קרא נא היש עונך, שקריאה פירושו תפילה).

**אפילו הטובים שבהם, שמסרו זמנם על עסק התורה,
לא עשו זה, אלא לתועלת גופם עצמם, בלי כונה
הרצויה בכדי להשפיע נ"ר ליוצרים**

אבל השכינה אומרת: "מה אקרא". כלומר: "אין בי כח
להרים את עצמי מעפר, בשביל שכל בשר חציר, כולם
המה כבהמות אוכלי עשב וחציר. כלומר שעושים המצות
בלי דעת כמו בהמות. וכל חסדו כציץ השדה, כל
החסדים שעושים, לעצמם הם עושים. כלומר, שאין
כונתם במצות שעושים, שתהיינה בכדי להשפיע נחת
רוח ליוצרים, אלא רק לתועלת עצמם הם עושים המצות.
ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא, כל חסד דעבדין
לגרמיהו עבדין - ואפילו הטובים שבהם, שמסרו זמנם
על עסק התורה, לא עשו זה, אלא לתועלת גופם עצמם,
בלי כונה הרצויה בכדי להשפיע נחת רוח ליוצרים. בההוא
זמנא רוח הולך ולא ישוב לעלמא, ודא איהו רוחא
דמשיח. בעת ההיא נאמר על הדור: "רוח הולך ולא ישוב
להעולם, דהיינו רוח המשיח, הצריך לגאול את ישראל
מכל צרותיהם עד לגאולה השלמה, לקיים הכתוב:
"ומלאה הארץ דעה את ה'" - הרוח הזה נסתלק לו והלך,
ואינו מאיר בעולם.

**אוי להם, שהם גורמים במעשיהם הללו, שיהיו עניות
וחרב וחמס וביזה והריגות והשמדות בעולם.**

וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא, ולא יתוב
לעלמא, דאילין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן
לאשתדלא בחכמה דקבלה - אוי להם לאותם אנשים
הגורמים, שרוחו של משיח יסתלק וילך לו מהעולם, ולא
יוכל לשוב לעולם, שהמה, **הם העושים את התורה ליבשה,
כלומר, בלי משהו לחלוחית של שכל ודעת, כי מצטמצמים
רק בחלק המעשי של התורה. ואינם רוצים להשתדל**

סוף תקון ו'). שלכאורה, מה ענין לימוד הזוהר לגאולתם של
ישראל מבין האומות?

**העוסק בתורה, יש לו אלו ב' המדרגות. ובהיותו
מגביר טרחתו בפנימיות התורה וסודותיה, נמצא
גורם בשיעור הזה שמעלת פנימיות העולם, שהם
ישראל, תעלה מעלה על חיצוניות העולם**

ובהמבואר מובן היטב, כי גם התורה יש בה פנימיות
וחיצוניות, כמו כללות העולם כולו. ולפיכך גם העוסק
בתורה, יש לו אלו ב' המדרגות. ובהיותו מגביר טרחתו
בפנימיות התורה וסודותיה, נמצא גורם בשיעור הזה
שמעלת פנימיות העולם, שהם ישראל, תעלה מעלה
מעלה על חיצוניות העולם, שהם אומות העולם וכל
האומות יודו ויכירו בשבחם של ישראל עליהם. עד
שיקוים הכתוב (ישעיה י"ד ב) "וּלְקַחוּם עִמָּי וְהִבִּיאוּם אֶל
מְקוֹמִי וְהִתְנַחֲלוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל אֲדַמַּת יְדוּד". וכמו כן
הכתוב (ישעיה מ"ט כ"ב): "כֹּה אָמַר אֲד-נִי יְדוּד הִנֵּה אֶשְׂא אֶל
גּוֹיִם יְדִי וְאֶל עַמִּים אֲרִים נְסִי וְהִבִּיאוּ בְנֵיךְ בְּחֶצְוֹן וּבְנִתֶיךָ
עַל כְּתֵף תִּנְשָׂאנָה". אבל אם ח"ו להיפך, שהאדם
מישראל, משפיל מעלת פנימיות התורה וסודותיה, הדנה
בדרכי נשמותינו ומדרגותיהן, וכן בחלק השכל וטעמי
מצוה, כלפי מעלת חיצוניות התורה, הדנה בחלק
המעשה בלבד. ואפילו אם עוסק פעם בפנימיות התורה,
הריהו מקציב לה שעה מועטת מזמנו, בשעה שלא יום
ולא לילה, כמו שהיתה ח"ו, דבר שאין צורך בו, הוא
נמצא גורם בזה, **להשפיל ולהוריד מטה מטה את פנימיות
העולם, שהם בני ישראל, ולהגביר את חיצוניות העולם
עליהם, שהם אומות העולם, וישפילו ויבזו את בני ישראל,
ויחשיבו את ישראל, כמו שהיו דבר מיותר בעולם ואין
לעולם חפץ בהם ח"ו.**

**גאולת ישראל וכל מעלת ישראל, תלוי בלימוד הזוהר
ובפנימיות התורה**

ולא עוד אלא גורמים בזה, שאפילו החיצוניות
שבאומות העולם מתגברת על פנימיות שלהן עצמן, כי
הגורעים שבאומות העולם, שהם המזיקים ומחריבי
העולם, מתגברים ועולים מעלה מעלה על הפנימיות
שלהם, שהם חסידי אומות העולם, ואז הם עושים כל
החורבנות והשחיתות האיומים, שבני דורנו היו עדי ראיה
להם, השם ישמרנו מכאן ואילך. הרי לעיניך, שגאולת
ישראל וכל מעלת ישראל, תלוי בלימוד הזוהר ובפנימיות
התורה, ולהיפך, כל החורבנות וכל ירידתם של בני
ישראל, הם מחמת שעזבו את פנימיות התורה, והשפילו
מעלתה מטה מטה, ועשו אותה כמו שהיתה ח"ו דבר
שאין צורך בו כלל.

גדולי ישראל עליהם, וישמעו להם, ויצייתו להם. וכן פנימיות אומות העולם, שהם חסידי אומות העולם, יתגברו ויכניעו את החיצוניות שלהם, שהם בעלי החורבן. וכן פנימיות העולם, שהם ישראל, יתגברו בכל שבחם ומעלתם על חיצוניות העולם, שהם האומות. ואז כל אומות העולם יכירו ויודו במעלת ישראל עליהם. ויקיימו הכתוב (ישעיה י"ד): "ולקחום עמים והביאום אל מקומם, והתנחלום בית ישראל על אדמת ה'. וכן (ישעיה מ"ט): "והביאו בניך בחוצן ובנותיך על כתף תנשאנה". וזה שכתוב בזוהר (נשא דף, קכד ע"ב): **"בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר וכו' יפקון ביה מן גלותא ברחמי"**.

אנו מחויבים לקבוע מדרשות ולחבר ספרים, כדי למהר תפוצת החכמה במרחבי האומה

אך ורק בהתפשטות חכמת הקבלה ברוב עם, נזכה לגאולה השלמה... דהן היחיד והן האומה, לא ישלימו הכונה, שעליה נבראו, זולת בהשגת פנימיות התורה וסודותיה... ועל כן להתפשטות גדול של חכמת האמת בקרב העם אנו צריכים מקודם, באופן שנהיה ראויים לקבל התועלת ממשיח צדקינו, ולפיכך תלויים המה התפשטות החכמה וביאת משיח צדקנו זה בזה... וכיון שכן הרי אנו מחויבים לקבוע מדרשות ולחבר ספרים, כדי למהר תפוצת החכמה במרחבי האומה, (רבינו זצ"ל, הקדמה לספר פנים מאירות ומסבירות, אות ה')

"הנה נודע מפי סופרים ופי ספרים אשר לימוד חכמת הקבלה הוא מחויב בהחלט לכל אדם מישראל, ולו למד אדם כל התורה כולה, ובקי בש"ס ופוסקים בעל פה, גם ממולא במידות ובמעשים טובים יותר מכל בני דורו ולא למד חכמת הקבלה, הוא מחויב להתגלגל ולבא עוד פעם בעולם הזה כדי ללמוד רזי תורה וחכמת האמת, שזהו מובא בכמה מקומות במדרשי חז"ל. (רבינו זצ"ל בהקדמה לספר פי חכם)

ומלאה הארץ דעה את ה'

וכתב במאמר לסיום ספר הזוהר "ומכאן הוכחה ברורה שכבר הגיע דורנו זה לימות המשיח, כי עינינו הרואות שכל הביאורים על ספר הזהר שקדמו לנו, לא ביארו אפילו עשרה אחוזים מהמקומות הקשים בזהר, וגם במקצת שביארו, סתומים דבריהם כמעט כדברי הזהר עצמו. ובדורנו זה זכינו לפירוש "הסולם" שהוא ביאור מלא על כל דברי הזהר. ומלבד זה שאינו מניח דבר סתום בכל הזהר בלי לפרשו, אף גם הביאורים מיוסדים על פי השכל העיוני הפשוט, שכל מעיין בינוני יכול להבינם. ומתוך שנגלה הזהר בדורנו זה, הרי זו הוכחה ברורה שאנחנו נמצאים כבר בימות המשיח בתחילתו של אותו הדור שעליו נאמר ומלאה הארץ דעה את ה' וגו'. ויש לדעת שענינים רוחניים אינם כענינים גשמיים שבהם הנתינה והקבלה באים כאחד. כי ברוחניות זמן נתינה

ולהבין בחכמת הקבלה, לידע ולהשכיל בסודות התורה וטעמי מצוה. ווי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא - אוי להם, שהם גורמים במעשיהם הללו, שיהיו עניות וחרב וחמס וביזה והריגות והשמדות בעולם.

**"אין פורענות באה לעולם, אלא בשביל ישראל".
דהיינו כמ"ש, שהם גורמים עניות וחרב ושוד
והריגות והשמדות בעולם כולו**

וטעם דבריהם הוא, כמו שבארנו, שבהיות כל עוסקי התורה מזלזלים בפנימיות שלהם ובפנימיות התורה, ומניחים אותה, כמו דבר שאין צורך בו בעולם, ויעסקו בה רק בשעה שלא יום ולא לילה, והמה בה, כעורים מגששים קיר. שבזה, המה מגבירים את חיצוניותם עצמם, דהיינו תועלת גופם. וכן חיצוניות התורה, המה מחשיבים על פנימיות התורה. ואז המה גורמים במעשיהם הללו, שכל בחינות החיצוניות שישנן בעולם מגבירות את עצמן על כל חלקי הפנימיות שבעולם, כל אחת לפי מהותה, כי החיצוניות שבכלל ישראל, דהיינו עמי הארצות שבהם, מתגברת ומבטלת את הפנימיות שבכלל ישראל, שהם גדולי התורה. וכן החיצוניות שבאומות העולם, שהם בעלי החורבן שבהם, מתגברת ומבטלת את הפנימיות שבהם, שהם חסידי אומות העולם. וכן חיצוניות כל העולם, שהם אומות העולם, מתגברת ומבטלת את בני ישראל, שהם פנימיות העולם. ובדור כזה כל בעלי החורבן שבאומות העולם מרימים ראש, ורוצים בעיקר להשמיד ולהרג את בני ישראל, דהיינו כמ"ש (יבמות ס"ג): "אין פורענות באה לעולם, אלא בשביל ישראל". דהיינו כמ"ש, שהם גורמים עניות וחרב ושוד והריגות והשמדות בעולם כולו. ואחר שבעונותנו הרבים נעשינו עדי ראייה לכל האמור בתיקונים, ולא עוד אלא שמדת הדין פגעה דוקא בהטובים שבנו, כמו שכתוב (ב"ק ס'): "ואינה מתחלת, אלא מן הצדיקים תחילה". ומכל הפאר שהיה לכלל ישראל בארצות פולין וליטא, וכו', לא נשאר לנו אלא השרידים, שבארצנו הקדושה.

**כל אחד ואחד מאתנו שרידי הפליטה, יקבל על עצמו
בכל נפשו ומאודו, להגביר מכאן ואילך את פנימיות
התורה**

הנה מעתה מוטל רק עלינו שארית הפליטה, לתקן את המעוות החמור הזה, וכל אחד ואחד מאתנו שרידי הפליטה, יקבל על עצמו בכל נפשו ומאודו, להגביר מכאן ואילך את פנימיות התורה, וליתן לה את מקומה הראוי, כחשיבותה על מעלת חיצוניות התורה. ואז יזכה כל אחד ואחד מאתנו להגביר מעלת פנימיותו עצמו, דהיינו בחינת ישראל שבו, שהיא צרכי הנפש על בחינת חיצוניותו עצמו, שהיא בחינת אומות העולם שבו, שהיא צרכי הגוף. ויגיע כח הזה גם על כלל ישראל כולו עד שעמי הארצות שבנו, יכירו וידעו את השבח והמעלה של

מסוגלים כלל לדת ישראל ותרבות ישראל, הרי גם הגופות שבויים תחת הכוחות הנכרים. ומבחינה זו נמצאת עוד הארץ בידי הנכרים, והמופת הוא שאין שום אדם מתרגש כלל מן הגאולה כמו שהיה צריך להיות בזמן הגאולה אחרי אלפיים שנה. ולא בלבד שאין בני הגולה מתפעלים לבוא אלינו וליהנות מן הגאולה, אלא חלק גדול מאותם שנגאלו וכבר יושבים בתוכנו, מצפים בכליון עינים להפטר מגאולה זו ולשוב לארצות פזוריהם. הרי שאף על פי שהקב"ה הוציא הארץ מרשות האומות ונתנה לנו, עם כל זה אנו עוד לא קבלנוה, ואין אנו נהנים מזה. אלא שבנתינה זו נתן לנו הקב"ה את ההזדמנות לגאולה, דהיינו להטהר ולהתקדש ולקבל עלינו עבודת ה', בתורה ובמצוות לשמה, ואז יבנה בית המקדש ונקבל הארץ לרשותנו, ואז נחוש ונרגיש בשמחת הגאולה. אבל כל עוד שלא באנו לזה, שום דבר לא נשתנה, ואין שום הפרש בין נמוסי הארץ עתה, מכפי שהיתה עדיין תחת ידי זרים, הן במשפט, הן בכלכלה והן בעבודת ה'. ואין לנו אלא הזדמנות לגאולה.

היוצא מדברינו, שדורנו זה הוא הדור של ימות המשיח. ולפיכך זכינו לגאולת ארצנו הקדושה מידי הנכרים. גם זכינו להתגלות ספר הזהר שהוא תחילת קיום הכתוב ומלאה הארץ דעה את ה' וגו'. ולא ילמדו עוד וגו'. כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם. אבל בשתי אלה זכינו רק בבחינת נתינה מהקב"ה, אבל אנו לידינו עוד לא קבלנו כלום, **אלא שניתנה לנו הזדמנות בזה להתחיל בעבודת השי"ת, לעסוק בתורה ובמצוות לשמה, שאז נזכה להצלחה גדולה ככל המובטח לדורו של המשיח, מה שלא ידעו כל הדורות שלפנינו, ואז נזכה לזמן הקבלה של שתי אלה: "שלימות ההשגה" ו"הגאולה השלימה". עכ"ל"ק.**

לחוד זמן קבלה לחוד. כי תחילה ניתן הדבר מהשי"ת למקבל, ובנתינה זו נותן לו רק הזדמנות לקבל, אבל עוד לא קיבל כלום. עד שיתקדש ויטהר כראוי, אז זוכה לקבל הדבר, באופן שמזמן הנתינה עד זמן הקבלה יכול להתעכב זמן מרובה. ולפי זה מה שאמר שהדור הזה כבר הגיע להכתוב "ומלאה הארץ דעה את ה'" וכו', הנה זה אמור מבחינת נתינה בלבד, אבל לבחינת קבלה ודאי לא הגענו עוד, עד שנטהר ונתקדש ונלמד ונתיגע בשיעור הרצוי יגיע זמן הקבלה ויקויים בנו הכתוב ומלאה הארץ דעה את ה' וגו'.

כל מי שיש לו המשכה לסודות התורה יש לו המשכה לארץ ישראל

ונודע שהגאולה ושלימות ההשגה כרוכים זה בזה, והמופת הוא שכל מי שיש לו המשכה לסודות התורה יש לו המשכה לארץ ישראל, ולפיכך לא הובטח לנו ומלאה הארץ דעה את ה' וגו' אלא באחרית הימים, דהיינו בזמן הגאולה. ולפיכך כמו שבשלימות ההשגה לא זכינו עוד לזמן קבלה אלא לזמן נתינה בלבד, שבכחה ניתנת הזדמנות לבוא לשלימות ההשגה, כן הוא בענין הגאולה שלא זכינו לה, אלא בבחינת נתינה בלבד. כי העובדה היא שהקב"ה הוציא ארצנו הקדושה מרשות הנכרים והחזירה לנו, ובכל זאת עדיין לא קבלנו הארץ לרשותנו מפני שעוד לא הגיע זמן הקבלה, כמו שביארנו בענין שלימות ההשגה, באופן שנתן, ואנחנו עוד לא קבלנו. שהרי אין לנו עצמאות כלכלית, ואין עצמאות מדינית בלי עצמאות כלכלית. ועוד הרבה יותר מזה, כי אין גאולת הגוף בלי גאולת הנפש, וכל עוד שרוב בני הארץ שבויים בתרבויות הזרות של האומות, ואינם

רוצה להציל נפשך ולמנוע מלחמת עולם שלישית ופצצת אטום?

אפודת המגן של עם ישראל היא רק בכח הרוחני העצום שלה

כח החומר הוא אפסי לעומת כח האינסופי של הרוח !

פצצת אטום היא נשק של מקלות ואבנים מול הזוהר הקדוש

האם ההיסטוריה חוזרת על עצמה?

המקובל האלוקי בעל הסולם הכין תרופה למכה, אולם רבני אירופה לא הבינו זאת...

עד כמה אפשר להתחנן כדי שיהודי ילמד זוהר הקדוש?

מקור הבעיה היא חסרון אמונה. אם אתה היית מאמין באמת בהשי"ת תורתו ונביאיו וצדיקיו היתה לוקח בידך בזה הרגע את הזוהר הקדוש ולומד בשקיקה.

אתה פשוט צריך לעבוד על "אמונה".